

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

50. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

15. PROSINCE 2024

Z obsahu:

**Betlém v Grecciu
jako škola strídmosti
a radosti**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 16. října 2024,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

**Svatý Josef
Manyanet y Vives**

Libor Rösner
- strana 4 -

**Vyznavač islámu
potkává Ježíše**

P. Antonio Feghali OMM
- strana 6 -

**Carlo Acutis a Pier
Giorgio Frassati budou
kanonizováni během
Svatého roku 2025**

- strana 8 -

**Carlo Acutis:
Přítel a vzor na cestě víry**

- strana 9 -

**Zázrak, díky němuž
bude Pier Giorgio
Frassati kanonizován**

- strana 9 -

Ježíšku, důvěřuji ti!

Josef Šváb

- strana 10 -

Chléb svaté Zity (1)

Silvia Koscelanská

- strana 11 -

Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se!

Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem.

Pán je blízko. (Flp 4,4-5)

Betlém v Grecciu jako škola střídmosti a radosti

Katecheze papeže Františka při generální audienci
16. října 2024, náměstí Sv. Petra v Římě

Lk 2,10-12

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Před osmi sty lety, o Vánocích roku 1223, vytvořil svatý František v Grecciu živý betlém. V době, kdy se betlémy připravují nebo dokončují

v domácnostech a na mnoha dalších místech, nám prospěje, když si znovu přiblížíme jejich počátky.

Jak betlém vznikl? Jaký byl záměr svatého Františka? Tento světec prohlásil: „Chtěl bych zobrazit Dítě narozené v Betlémě a nějakým způsobem vidět tělesný-

ma očima těžkosti, v nichž se ocitlo kvůli nedostatku věcí potřebných pro nemluvně, jak bylo uloženo do jeslí a jak leželo na seně mezi volem a oslíkem.“ (TOMMASO DA CELANO, *Vita prima*, XXX, 84: FF 468) František nechtěl vytvořit krásné umělecké dílo, ale prostřednictvím jesliček vzbudit údiv nad krajní pokorou Boha, nad útrapami, které z lásky k nám vytrpěl v chudé betlémské jeskyni. Životopisec světce z Assisi ostatně poznamenává: „V této dojemné scéně září evangelijní prostota, chváli se chudoba, doporučuje se pokora. Greccio se stalo jakoby novým Betlémem.“ (tamtéž, 85) Zdůraznil

Pokračování na str. 5

Dnešní neděle je nazývána „Gaudete“ čili „radostná“. Důvod je prostý, a přitom tak nekonečně vznešený: nejde totiž o nějakou lacinou radost z blížícího se konce adventního období, v očekávání vánočních dáreků a talířů plných dobrot! Nýbrž o skutečnost, že Bůh se stal Ježíšovým narozením v chudé betlémské stáji lidstvu znovu natolik blízkým, že každý člověk má možnost pocítit ráj na zemi. Ten ráj, který po prvním hříchu museli lidé opustit. Dlouhé věky pak lidstvo čekalo na slíbeného Spasitele a nyní se to stalo: Boží království je již zde – s příchodem Mesiáše! Dějiny spásy se začínají naplňovat! Bůh je ve svých zaslíbeních věrný...

Apoštol Pavel nás v dnešním druhém čtení vyzývá: „Radujte se v Pánu!“ a „O nic nemějte starost!“ – Jsou to zároveň dvě stručné odpovědi na otázku, s níž přicházeli lidé k Janu Křtiteli: „Co máme dělat?“ Všimněme si dobře kontextu, proč tak velké množství lidí různého společenského postavení mělo potřebu osobně od Jana Křtitele uslyšet jasné slovo, co mají dělat. Na základě Janova působení v okolí řeky Jordánu nabyli přesvědčení, že jde přinejmenším o velkého proroka, či snad dokonce o Mesiáše. Jen zatvrzelé srdce dokáže člověku zabránit vyjít vstříc spáse a začít konat, co je pro získání účasti v Božím království potřeba. Tento kontext je velice příhodným podnětem zastavit se k aspoň malé reflexi nad tím, zda náš letošní advent je rov-

Editorial

něž onou dobou očekávání spásy a skutečnou snahou po jejím dosažení. Anebo jsme se snad nechali strhnout vánoční atmosférou, která nás povětšinou obklopuje, jakmile uděláme krok z domu? Jsme v zajetí shánění dáreků, vánočních stromčků, pečení cukroví...? Vidíme v tom Boha a pocítujeme jeho blízkost se spásitelným příchodem na tento svět?

Co tedy dělat, abychom se neutopili ve viru hmotného světa, ale měli stále ve svém srdci to podstatné: Boha přicházejícího na svět, aby nás vykoupil a spasil? Odpověď jsme již slyšeli, ale přidejme ještě jednu – od sv. Josefa Manyaneta (str. 4–5): „Vraťme se k prostotě Nazareta, kde to všechno začalo.“ Světci velmi šlo o obnovu rodin po vzoru té nazaretské – usilujme o ni také my. V nejisté době válek, společnosti plné vzájemné nenávisti, diskriminace spravedlivých lidí a především tak častého vyloučení Boha ze života lidské společnosti by mělo toužebně znít i v srdci každého katolíka přání, aby se celé lidstvo stalo jednou rodinou a každá rodina svatou rodinou. Tak bude přibývat těch, kdo v Trojjediném Bohu uvidí Pána světa – jimž skutečně je. Cesty k obrácení jsou však různé: třeba ta Syřana Ahmeda, který se z vyznavače islámu stal křesťanem. (str. 6–8) Je to povzbuzením i pro nás, že Boží milost působí i v „odepsaném“ hříšném světě.

„O nic nemějte starost!“ – nejlepší věc, kterou můžeme udělat pro svoji spásu: bez výhrad se odevzdat Boží Prozřetelnosti, která se nikdy nemýlí a vždy je na naší cestě do Božího království jistotou, na niž jedinou se můžeme stoprocentně spolehnout. I zde upřeme svůj duchovní zrak ke Svaté rodině: s jakou důvěrou v Pána se vydali Josef s těhotnou Marií do Betléma na sčítání lidu! Přispěli tak k naplnění Božího plánu spásy...

Pakliže víme, jak blízko je Boží království a naše možná věčná účast v něm, je snadno pochopitelné, že nás pohltní radost. Radost ze spásy! A je-li vánoční betlém malou studánkou, z níž můžeme čerpat Boží blízkost, zdrojem naděje a radosti – slovy papeže Františka –, pak si ještě připomeňme, co je zdrojem svatosti: život z Eucharistie a ze svátostí. Tak to dosvědčili dva mladí světci minulého století – Carlo Acutis a Pier Giorgio Frassati. (str. 8–9) Otevírá se tak před námi v druhé polovině adventu cesta, po níž můžeme v rozjímáních a tichu svých srdcí kráčet vstříc Mesiáši, jehož narození budeme za pár dní oslavovat. Být připraven na setkání s ním nespočívá v zajištění dáreků, stromčků atd., nýbrž je záležitostí srdce otevřeného pro příchod Spasitele, který touží proměnit je k obrazu svému.

Volejme k Pánu slovy písně (*Kancionál*, č. 181): „Pospěš, naše vytoužená Spáso ... zbavit duše zatracení!“

Daniel Dehner

Jestliže tě minulá neděle povzbuzovala k naději, tato tě vybízí přímo k jásavé radosti. Je to pravá radost, pro kterou stojí za to zřít se každého jiného potěšení. Proto ji nepochopí ani neprožije ten, kdo ulpívá na věcech tohoto světa. Vypros si srdce tak čisté, aby bylo schopné vidět Boha.

Jediným skutečným pramenem tvoji radosti je totiž sám Pán: *A Pán je blízko!* Chápeš, co to pro tebe znamená? Jeho příchod je darem milosti a bezmezná Boží štědrosti. Přichází, aby zrušil tvůj trest. Sám sis ho přivodil hříchem, neboť skutky temnosti tě odloučily od Pána, zbavily tě jeho přítomnosti, zavedly tě do temné pustiny daleko od jeho tváře a od jeho společenství. Ale nyní je chce Pán obnovit a sám za tebou přichází. Aby jeho přítomnosti již nic nebránilo, chce odstranit tvé nepřátele, které sis tak lehkomyšlně a trestuhodně vpustil do svého domu. Přišel svou smrtí zrušit smrt a vzkříšením obnovit život⁽¹⁾. Může se ti vůbec dostat většího daru, než jakým je skutečnost, že Pán k tobě obnovil svou lásku? Jeho milost v tobě obnovila jeho podobu, aby mohl jásat nad tebou jak v den svátku.

Jak odpovíš na tak velkou Boží přízeň? *Radujte se, radujte se stále v Pánu!* Tato opravdová, v Bohu zakořeněná radost musí prostoupit celou tvou bytost. Má se navenek projevat radostnou a vlídnou ušlechtilostí, a to tak výrazně, aby to mohli konstatovat všichni lidé. Tvé laskavé jednání a tvá nestrojená, podmanivě nakažlivá radost musí být neklamným svědectvím, že ses zcela odevzdal a zasvětil Bohu. Proto tě netíží starosti: kdo spočinul v Bohu, radostně plní jeho vůli, a má-li nějaké potřeby a tužby, neupadá do ne-trpělivé ustaranosti, která bývá zdrojem smutku, ale postačí mu, když je *modlitbou a prosbou oznamuje Bohu*, a to s takovou důvěrou a jistotou, že mu už současně děkuje za jeho laskavou péči a vyslyšení.

Radostné tušení, že není nic lepšího než podřídit se svaté Boží vůli, přimělo četné zástupy, že vyšly daleko na poušť vyhledat vyvoleného proroka, který by jim spolehlivě řekl, jaká je tato vůle a *co májí dělat*. Ani ty nespolehej na své vlastní nápady a názory, ale dej se vést od spolehlivého Božího svědka, i kdyby bylo třeba za ním jít daleko, až na poušť. Nejlépe je totiž Boha slyšet tam, kam nedo-

Pán je blízko

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Přichází silnější, než jsem já.

léhá okázaly, ale prázdný a nicotný hlo-moz tohoto světa.

Co radí Jan těm, kteří ho vyhledali? Že sdílet vnitřní radost z Pánovy blízkosti nejde bez ochoty sdílet s druhými své hmotné statky. Jak by se mohl s tebou radovat ten, kdo nemá, čím by se odě! Jak by ti mohl uvěřit ten, kdo trpí hladem? Teprve až se s ním rozdělíš o všechno, co máš, může poznat, že jsi v sobě opravdu obnovil svou lásku, a může se z toho také těšit. Pak se vaše radost z radosti tak rozhojní, že budete spolu *veselím jásat jako ve dnech svátku*. Kdo nevykročil za hranice do sebe zahleděného sobectví, nemá ani tušení, co je pravá radost.

Sleduj to jako svůj hlavní cíl i při výkonu svého povolání. Jestliže sám Pán přichází za tebou, aby ti sloužil, čím jiným má být každá tvoje práce než službou bližním? *At nejsou tvoje ruce malátné!* Bez radosti, jakou působí tvým bližním i tobě dobře a s ochotou vykonaná služba, nikdy bys nemohl být spokojen *se svým žoldem*. Pokládej za největší odměnu, že se tak můžeš vydat za bližním stejnou cestou, kterou přichází Pán. *Všechno ostatní ti bude přidáno*.⁽²⁾

Nepřeslechni však i Janovo vážné varování. Aby Pán mohl pak přijít jako *vítěz v radosti*, musí být odstranění všichni, kdo ji maří. Jeho milostivý příchod má i svou druhou stránku a Boží prorok ji nesmí zamlčet. Pánův příchod je také příchodem soudu nad světem. Pán přijde pročistit svůj mlat i svou zahradu. Z mlatu chce sebrat čistou pšenici a v zahradě chce mít jen dobré plodné stromy. *Seke- ra již je přiložena ke kořeni stromů. Každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a vhozen do ohně*.⁽³⁾

Proti tomuto ohni, který stráví všechny nicotné plevy, staví Předchůdce ještě další, zcela jiný oheň. Mluví o něm jako o *ohni křtu*, který je cenou nejvyšší radosti. Ježíš ho s sebou nese, aby ho *hodil na zem, a horoucně si přeje, aby se vznal*.⁽⁴⁾ I tento oheň páli, ale je to

Liturgická čtení

1. čtení – Sof 3,14–18a

Jásej, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým srdcem, jeruzalémská dcero! Zrušil Hospodin tvůj trest, odstranil tvé nepřátele, uprostřed tebe je Hospodin králem Izraele, zla se už neboj! V onen den bude řečeno Jeruzalému: „Neboj se, Síone, ať neochabují tvé ruce! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, hrdina, vítěz; bude nad tebou plesat v radosti, obnovil k tobě svou lásku, s veselím nad tebou zajásá jak za dnů shromáždění.“

2. čtení – Flp 4,4–7

Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním.

Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomyšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Evangelium – Lk 3,10–18

Lidé se ptali Jana Křtitele: „Co máme dělat?“

Odpovídal jim: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“

Dokončení na str. 12

žár Života a Božího Ducha. Pálí, protože dokonale očišťuje. Dříve než jím bude pokřtěn kdokoliv z lidí, bude jím pokřtěn sám Pán. Je to tedy křest vpravdě královský. Ježíš po něm nepřestává toužit a čekání na tento křest ho dokonce *tíží, dokud se nevykoná*.⁽⁵⁾ Bez tohoto křtu by totiž nemohl vrátit světu radost, která se dnes ohlašuje. Nezalekni se této královské cesty. Buď připraven podstoupit spolu s Ježíšem *křest Ducha*, jediný zdroj a bezpečnou záruku oné nevýslovné a nekončící radosti. Pros ho, aby tě beze zbytku naplnila. *Pán je má síla a statečnost, bez obavy mohu doufat*.⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. 1. velik. preface; ⁽²⁾ srov. Mt 6,33;

⁽³⁾ Mt 3,10; ⁽⁴⁾ srov. Lk 12,49; ⁽⁵⁾ srov. Lk 12,50;

⁽⁶⁾ Iz 12,2.

Svatý Josef Manyanet y Vives

Za apoštola rodin ho označil Jan Pavel II., dle jehož mínění byl P. Josef Manyanet y Vives povolán Bohem, „aby byly v jeho jménu požehnány všechny rodiny světa“. O posvěcení rodin usiloval celý svůj dospělý život, díky tomu se stal jejich patronem. A ještě jedna skutečnost je s tímto knězem nedílně spojena – slavná barcelonská katedrála La Sagrada Familia.

Tento španělský světec se narodil 7. ledna 1833 v katalánském Trempu. Jeho nadání pro studium bylo opravdu mimořádné, již jako gymnazista studoval dálkově filosofii v semináři v Lleidě. Musel si přitom vydělávat na studia doučováním, ježto jeho rodiče nebyli při penězích. Později do tohoto semináře vstoupil a 9. dubna 1859 přijal jako jeho absolvent kněžské svěcení.

Biskup urgelské diecéze, do níž Josef spadal, si mladého perspektivního kněze nechal u sebe. Pověřil ho funkcí knihovníka a správce diecézního majetku, v rodném Trempu se navíc mohl věnovat mladým.

Asi nejvíce ležel P. Josefu Manyanetovi na srdci osud rodin a vehementně usiloval o jejich posvěcení. Vzor nenacházel nikde jinde než ve Svaté rodině. „*Vratme se k prostotě Nazareta, kde to všechno začalo,*“ říkával svým kolegům. „*Přicházíme do Nazareta každý den, aby se Ježíš, Maria a Josef stali našimi učiteli. Toto odhalené tajemství obnoví rodiny, církev i společnost.*“

V roce 1864 rezignoval na práci na biskupství a vydal se takřikajíc „do terénu“. Založil Kongregaci synů Svaté rodiny (CFSF) a s ostatními jejími členy složil v roce 1870 řeholní sliby. Deset let po založení kongregace založil spolu s Annou Marií Janer y Anglarill i její ženskou odnož Institut misijních sester, Dcer Svaté rodiny z Nazareta. Jejich poslání spočívalo v úsilí o křesťanskou formaci rodin, přičemž hlavními prostředky, jež k tomu měly sloužit, bylo vedení rodin v katolickém duchu a výchova dětí a mládeže, jakož i formace kněží.

To již z Barcelony, kam byl nucen se vystěhovat vinou počínání antiklerikálů, kteří vůči církvi a jejímu kněžstvu rozpoutali divokou kampaň, přerůstající do osobních útoků. Pro Barcelonu se pobyt P. Josefa stal požehnáním. Pokračoval ve svém boji o svatost rodin a pro tyto účely založil mj. časopis *La Sagrada Familia* (Svatá rodina). Pokud vám jeho název připomíná

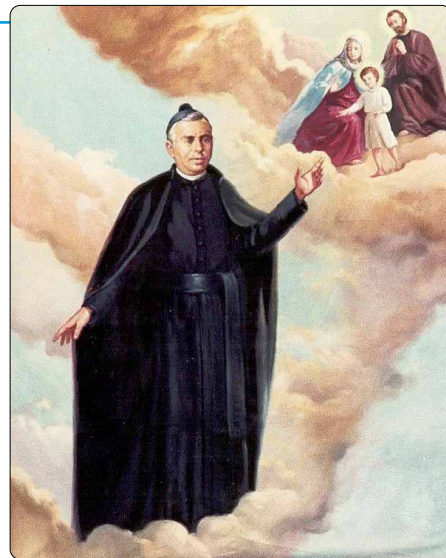
proslulou barcelonskou Gaudiho katedrálu, jste na správné stopě. Rodák z Trempu patřil k nejhlasitějším zastáncům stavby katedrály zasvěcené Svaté rodině a slovatný architekt Gaudí dokonce při zhotovování plánů vycházel do jisté míry z myšlenek P. Josefa – ostatně po setkání s P. Manyanetem u něj došlo k duchovnímu přerodu.

Na myšlenku výstavby podobného chrámu přišel P. Josef již roku 1869. Mělo to být viditelné znamení apoštolského díla obnovy rodin a také výraz odřikání a pokání. Z tohoto důvodu odmítal nemalé finanční dary bohatých sponzorů a přijímal pouze vdoviny groše malých dárců – to proto, aby se v katedrále cítila každá španělská rodina jako doma, ve svém.

Nezůstával ovšem pouze u myšlenek, ale přetvářel je v činy. S obdivuhodnou píli všemožně podporoval obě společnosti, u jejichž zrodu stál, dokázal u Boha vymodlit a u lidí vyběhat založení celé řady škol, apoštolských center, učilišť či dílen s nimi spjatých; všechny tyto instituce vznikaly prakticky po celém Španělsku a byly otevírány především pro děti z dělnických rodin.

Svatý Josef Manyanet y Vives

Svatý Josef Manyanet y Vives

V roce 1886 převzal odpovědnost za jednu z těchto škol, a sice ve městě Vilafranca del Penedès nedaleko Barcelony. Vlastnoručně tehdy napsal, že „*bude každý den odevzdávat klíče od domu a celé kongregace svatému Josefovi, neboť on je po Ježíši a Marii mým otcem a učitelem.*“ A Pěstoun Páně se jako „klíčník“ osvědčil náramně. Když v roce 1892 vypuklo v Barceloně lidové povstání namířené mj. i proti církvi, stali se obětí povstalců někteří kněží a některé kostely. S nezničitelnou důvěrou v ochranu sv. Josefa zavěsil jeho jmenovec P. Manyanet nad vstupní dveře jeho obraz a nabádal osazenstvo školy, aby se nebálo těch, kteří se už chystali školu napadnout: „*Nebojte se, svatý Josef nás před těmito lidmi ochrání.*“ V příští chvíli se ozvalo bušení na dveře, pročež šel P. Manyanet otevřít. Tlupě povstalců, kteří chtěli vtrhnout dovnitř, zatarasil svým tělem cestu a řekl: „*Tato kolej je plná chudých dětí, které chrání svatý Josef.*“ Na vůdce ozbrojené skupiny knězovo vystupování i slova zapůsobily: „*Pokud jsou chudí, tak tuto školu necháme být.*“

Zůstaneme-li u terminologie bytostně spjaté s rodinou, tak můžeme říct, že P. Josef Manyanet byl obětavým a láskyplným otcem, jenž se pro své „děti“ nasazoval ze všech sil. Nejenže jako kněz kázal při bohoslužbách a promlouval k lidem i mimo kostel – při osobních setkáních, při vedení dílčích skupinek atd. –, ale své duchovní vedení uplatňoval i prostřednictvím psaného slova, ať už se jednalo o články v časopisech, nebo o knihy, jako jsou *Desideria*, napsaná jakožto dialog duše s Kristem Ježíšem, Pannou Marií a sv. Josefem, dále vlastní životopis *Škola z Nazaretu a Dům*

Svaté rodiny, příručka pro manžele a rodiny *Drahocenný klenot rodiny*, také *Duch Svaté rodiny*, kniha napsaná pro formaci zasvěcených osob. „*Kéž se celé lidstvo stane jednou rodinou a každá rodina svatou rodinou*,“ opakoval své přání.

P. Josef se musel potýkat s celou řadou protivenství, jež snášel s obdivuhodnou vyrovnaností. Když ho biskup Salvador Casañas kvůli pomluvám, jimž uvěřil, sesadil z vedoucího postu kongregace, při-

jal krivě obviněný páter tuto vůli nadřazeného bez diskuse a s pokorou. Záhy se kolem něj začaly shromažďovat sestry, které nové vedení vyhodilo nebo samy vystoupily. Zamýšlel založit novou kongregaci, svolení k tomu ovšem dostal až po deseti letech – v roce 1894 – od biskupa diecéze Vic Josepha Morgadese y Giliho.

Střídaly se u něj těžké choroby, zároveň se mu 16 let otvírala rána v boku, která pro něj byla „*milosrdenstvím našeho Pá-*

na“. Plnost tohoto milosrdenství zakusil P. Josef Manyanet y Vivas 17. prosince 1901, kdy stanul před Božím soudem. „*Ježíši, Josefe a Maria, přijměte mou duši, až umřu*,“ říkával často během života a vyřkl to i jako svá poslední slova na tomto světě, na němž byl od svého křtu matkou zasvěcen Panně Marii z Valldeflorsu.

Dne 25. listopadu 1984 ho Jan Pavel II. prohlásil za blahoslaveného a o dvacet let později, 16. května 2004, za svatého.

Betlém v Grecciu jako škola střídmosti a radosti

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

jsem jedno slovo: *údiv*. A to je důležité. Pokud se my křesťané díváme na betlém jako na krásnou věc, jako na něco historického, dokonce náboženského, a modlíme se, nestačí to. Před tajemstvím vtělení Slova, před Ježíšovým narozením, potřebujeme tento náboženský postoj úžasu. Pokud před tajemstvím nedojdu k tomuto úžasu, je moje víra prostě povrchní; je to víra podobná informatice. Nezapomínejte na to.

Jedna z charakteristik jesliček je, že se zrodily jako škola střídmosti, což k nám silně promlouvá. Dnes totiž existuje velké riziko ztráty toho, co je v životě důležité, a paradoxně se zvyšuje právě o Vánocích. Mentalita Vánoc se mění, noří se do konzumu, který rozleptává jejich smysl. Konzumenství Vánoc. Je pravda, že člověk chce dávat dárky, to je v pořádku, je to jeden způsob, ale nákupní šilenství odvádí pozornost jinam a není tam ona střizlivost Vánoc. Podívejme se

na betlém, na onen úžas před betlémem. Někdy chybí vnitřní prostor pro údiv, ale jen se pořádají slavnosti.

Betlém vzniká proto, aby nás navrátil k tomu, na čem záleží: k Bohu, který přichází, aby přebýval mezi námi. Proto je důležité hledět na jesličky, protože nám pomáhají pochopit, na čem záleží, a také porozumět společenským vztahům Ježíše v té době, tvořenými rodinou, Josefem a Marií, a blízkými lidmi, pastýři. Lidé mají přednost před věcmi. A my tolikrát dáváme přednost věcem před lidmi, což nefunguje.

Avšak betlém v Grecciu kromě střídmosti, kterou ukazuje, vypovídá také o radosti, protože radost je něco jiného než zábava. Bavit se ovšem není špatná věc, pokud se to děje na dobrých cestách; není to nic špatného, je to lidské. Ale radost je ještě hlubší, lidštější. Někdy nastává pokušení zábavy bez radosti; bavit se tím, že děláme hluk, ale radost v tom

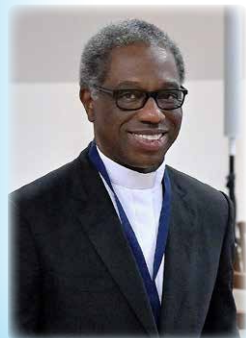
není. Je to trochu jako postava klauna, který se směje, rozesmává lidi, ale srdce má smutné. Radost je kořenem dobré vánoční zábavy. O radosti se v tehdejší kronice píše: „A přichází den radosti, čas veselí! [...] František [...] září [...]. Lidé se hrnuli a radovali se radostí, jakou nikdy předtím nezakusili [...]. Všichni se vrátili domů plni nevýslovné radosti.“ (*Vita prima, XXX, 85-86: FF 469-470*) Střízlivost, údiv, vede k radosti, k pravé radosti, nikoli k té umělé.

Z čeho však tato vánoční radost pramenila? Určitě ne z toho, že jsme domů přinesli dárky nebo že jsme prožili okázalé oslavy. Ne, byla to radost, která přetéká ze srdce, když se člověk rukou dotkne Ježíšovy blízkosti, Boží něhy, která nenechává člověka samotného, ale utěšuje ho. Blízkost, něha a soucit – to jsou tři Boží postoje. A při pohledu na jesličky, při modlitbě před jesličkami můžeme pocítit tyto Boží věci, které nám pomáhají v každodenním životě.

Draží bratři a sestry, betlém je jako malá studánka, z níž můžeme čerpat Boží blízkost, zdroj naděje a radosti. Betlém je jako živé evangelium, domácí evangelium. Je jako biblická studna, je místem setkání, kam je možno přinášet Ježíši svá životní očekávání a starosti, tak jako to dělali betlémští pastýři a lidé z Greccia. Svěříme-li před jesličkami Ježíši vše, co máme na srdci, i my „se zaradujeme nevýslovnou radostí“ (Mt 2,10), radostí, která pramení právě z kontemplace, z ducha úžasu, s nímž se vydáme tato tajemství kontemplotovat. Pojd' me před jesličky. Každý ať se na ně podívá a dovolí srdci, aby něco pocítilo.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Narozeniny papeže Františka a apoštolského nuncia v ČR

V úterý 17. prosince má 88. narozeniny papež František a Mons. Jude Thaddeus Okolo, apoštolský nuncius v ČR, se 18. prosince dožívá 68 let.

Pamatujme na oba i celou katolickou církev ve svých modlitbách. Kéž je na jejich pozemské pouti provází Boží požehnání, aby v síle Ducha Svatého věrně spravovali svěcenou církev, a tak bezpečně vedli duše věřících ke spáse!

Redakce

Vyznavač islámu potkává Ježíše

Když jsem v roce 2007 působil při poutním chrámu Beránka Božího v Deir El-Kamaru v Libanonu, stal se pro mne mimořádným znamením Božího požehnání jistý muslim ze Sýrie jménem Ahmed.

Evangelia

Ahmed měl 35 let a byl otcem osmi dětí, žil velmi skromně. Byl mi doporučen jako člověk s jistými zkušenostmi se stavebnictvím, najal jsem ho proto na práci na poutním místě. Přijel spolu s přítelem, který hned na úvod řekl: „Otče, svěřím vám tady Ahmeda, až skončí šichtu. O nic se nemusíte starat, jen mu připravte pokoj k přespaní.“ Chlapík začal bez otálení upravovat terén a ometat cestu. Byl to pracovitý dělník.

Když jsme si večer po práci spolu sedli, začal mi Ahmed vyprávět, co se mu přihodilo před třemi lety: „Odklízal jsem s malým bagrem suť ze dvora jednoho kláštera. V jednu chvíli jsem si všiml mezi kusy betonu, kamení a odpadků knížky. Vypnul jsem motor, vystoupil jsem z kabiny bagru, knížku jsem zvedl, otřel ji od hlíny a otevřel. Přečetl jsem pár vět a náhle jsem ucítil, jak do mne vchází nějaká zvláštní síla. Od toho momentu jsem se osvobodil od hříchu, ve kterém jsem dlouho vězel.“ Onou knihou byl Nový zákon, jak se Ahmed poz-

ději dozvěděl. Jako každý muslim mu říkal *Indžil*, tj. Evangelia. Poté, co jsem vyslechl toto vyprávění, jsem Ahmedovi navrhl přečíst si úryvek z Písma svatého. Přinesl jsem z auta Bibli a podával mu ji se slovy: „Vezmi si tu knihu, zavři oči a nejprve se pomodli. Potom ji otevři a já ti přečtu pasáže ze stránky, na které jsi ji otevřel.“ Ahmed se pomodlil a otevřel Bibli na tomto místě Druhého listu sv. Pavla Korinťanům: „Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové! To všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.“ (2 Kor 5,17–19) Během mého čtení začal Ahmed vzlykat. S lítostí vyznával všechny hříchy, které napáchal.

„Na počátku bylo Slovo“

Nazítří jsem vezl Ahmeda do práce. Celou cestu mlčel, jako by ho něco šízilo. „Co se děje?“ nedalo mi to a zeptal jsem se. „Když jste včera odešel,“ začal se

otvírat, „přišel ke mně někdo ve spánku. Jeho bytost zářila světlem. Nevím, kdo to byl. Nemohl jsem mu pohlédnout kvůli té záři do obličeje, ale viděl jsem jeho sandál. Cítil jsem veliký pokoj. Jeho hlas zněl jako hřmění, jako lehký vánek. Byl to nejkrásnější sen, jaký jsem kdy měl.“

„Bože,“ pomyslel jsem si, „to jsou biblické výrazy – světlo, záře, hřmění, lehký vánek. Takto proroci zakoušeli Boží přítomnost.“ Pochopil jsem, že k mému dělníkovi promlouval sám Ježíš. Nic jsem mu však neřekl, jenom jsem se ho zeptal: „A řekl ti něco?“

„Ano, zeptal se mě: »Proč jsi otevřel své srdce?« Já mu odpověděl: »Protože jsem v přítomnosti toho řeholníka našel pokoj.« – »Zůstaň s ním a dělej vše, co ti řekne, a nevzpírej se. A před nikým se nezmiňuj o hříších, o nichž jsi mluvil.«“ Dost mě zasáhlo to, co mi právě Ahmed povyprávěl. Bylo to pro mne znamením, že ho Ježíš vede pomalu – jako malé dítě, které se teprve učí první krůčky.

Večer jsme měli setkání biblického kroužku. Ahmed se taktéž uvolil přijít. Když slyšel, že hovoříme o Ježíši, zeptal se, proč o něm hovoříme více než o Al-láhovi. „Ahmede,“ vzal jsem si slovo, „nevzpírej se. Otevři si Písmo svaté a Bůh ti dá odpověď.“ Syřan otevřel Bibli a jeho zrak padl na úryvek z Janova evangelia: „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh.“ (Jan 1,1) Tento verš znamená zvláště pro muslimy, že Ježíš je Bohem, neboť právě on je v Koránu nazýván „Slovem, jež od Něho přichází [tj. od Boha – pozn. redakce], jehož jméno je Mesiáš, Ježíš, syn Mariin“ (súra 3,45⁽¹⁾). Krom toho je v muslimské tradici řeč o tom, že Bůh stvořil svět skrze Slovo a že to Slovo není stvořením. Není-li stvořený, musí být tedy Stvořitelem.

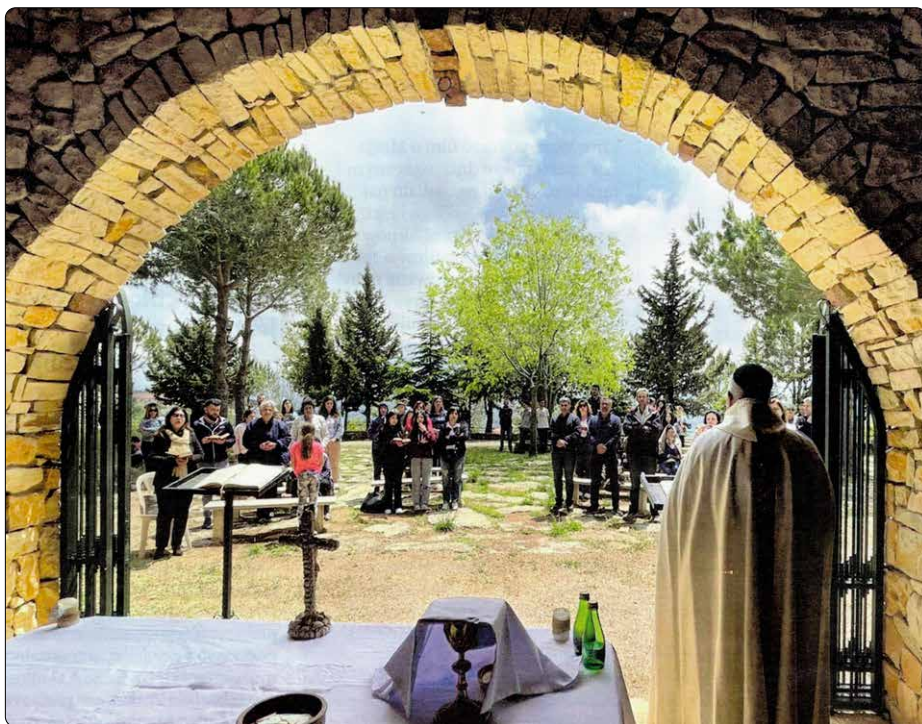
Ahmed tedy prožil obrovský šok. V návaznosti na súru 10,94 – „Jsi-li na pochybách o tom, co jsme ti seslali, dotaz se těch, kdož Písmo před tebou seslané přednášejí“ [čili židů a křesťanů – pozn. redakce] – vyznal, že odted' bude v centru jeho života Ježíš Kristus.

Síla Eucharistie

Večer třetího dne Ahmed souhlasil, že se se mnou podívá na film *Umučení Krista* od Mela Gibsona. V jednu chvíli mě poprosil, abych film zastavil – šlo

Minaret v libanonské metropoli Bejrútu

Mše svatá na poutním místě Beránka Božího v libanonském Deir El-Kamaru

o scénu, v níž Ježíš v Olivetské zahradě zašlápne zmiji. Syřan chtěl tuto scénu vidět ještě dvakrát. „Co chceš vidět, Ahmede?“ zeptal jsem se ho. „Ten sandál,“ odpověděl. Pustil jsem mu tu scénu ještě jednou a on povídá: „To je ten sandál, jaký jsem viděl ve snu.“ Samozřejmě, že Gibson nevybral stejný sandál, jaký nosil Ježíš, ale to Ježíš vybral tento obraz, aby se ukázal Ahmedovi. Ten byl tímto objevem velice rozrušen.

Po filmu jsem mu navrhl společnou modlitbu v kapli. Neřekl jsem mu nic o reálné přítomnosti živého Krista v Eucharistii, poněvadž jsem si byl jist tím, že Pán promluví sám. Nemýlil jsem se. Vešli jsme do kaple a usedli v samé blízkosti svatostánku. Netrvalo to dlouho a Ahmed uchopil mou pravou ruku a položil si ji na své srdce. Tlouklo rychle a silně. „Co se děje?“ zeptal jsem se.

„Od okamžiku, kdy jsme sem vešli, se docela dost třesu, jako by mi někdo položil dlaň na rameno.“

„Ahmede, pomodli se,“ uklidňoval jsem ho.

Po pár vteřinách se mě stále se třesoucí a chvějící Ahmed zeptal: „Otče, viděl jste to taky?“

„Ne, neviděl,“ odpověděl jsem mu.

Po vyjití z kaple se mě Syřan zeptal: „Otče, uviděl jsem světlo vycházející z tam-

té skříňky,“ jak nazval svatostánek. „Směřovalo nejprve doleva, hned poté doprava a proniklo rychle jako blesk do mého srdce.“ Netušil jsem, proč světlo směřovalo doleva a potom doprava, ale bylo mi jasné, že mu dal Pán opětovně výrazné znamení.

„Viš, kam jsem tě to vlastně vzal?“

„Ne, nevím, ale od okamžiku, kdy jsme tam vešli, vím, že počátek všeho je přítomen tam.“

Toto se dělo v době vydání apoštolské adhortace *Sacramentum caritatis* Benedikta XVI., v níž Svatý otec napsal, že Eucharistie je „zdrojem a vrcholem života“ (SC 93). Prostý muslim ze Sýrie, který se neuměl ani pokřizovat, o tom neměl zcela jistě ani potuchy. „Ano,“ odušil jsem, „počátek všeho je tam přítomný.“ Poté

Jednalo se o první obrácení z islámu, jež se událo na místě vyvoleném Pannou Marií - v Deir El-Kamaru.

jsem mu vysvětlil význam poslední večere, při níž Ježíš zasedl se svými učedníky a při níž dal své Tělo a svou Krev na odpuštění hříchů a pro život věčný. Dnes je Ježíš stejně tak přítomný v tajemství Eucharistie. Ahmed to pochopil.

„Nit“

Nekřesťan, jenž začíná věřit, často cítí, že mu něco schází, ale neví přesně co. Pátého dne se mě Ahmed zeptal, co je tou „nití“ spojující s Kristem.

„To musíš, Ahmede, odhalit sám,“ řekl jsem mu. Abych mu to usnadnil, vyprávěl jsem mu příběh jedné nevěřící ženy, se kterou jsem se setkal v USA. Když poznala Krista, rozhodla se, že se nechá pokřtít. Po přijetí křtu odjela ke své rodině, leč v noci tam nemohla usnout, jelikož v domě vnímala přítomnost zla. Procházela tedy pokoj po pokoji, v každém udělala znamení kříže a vyháněla zlé duchy se slovy: „Ve jménu Ježíše Krista, odejdi odtud!“ Když jsem při tom vyprávění udělal znamení kříže, Ahmed náhle ožil a prozradil mi, že právě toto znamení viděl tehdy v kapli vycházet ze svatostánku. Přestal jsem vyprávět a otázal jsem se ho: „Ahmede, jsi v Deir El-Kamaru pět dní a Kristus vchází s velkou mocí do tvého života. Za koho ho pokládáš?“ Syřan se na okamžik odmlčel, pak pohlédl k nebi a řekl: „Pokládám ho jedině za proroka, ale teď ho pokládám za Pána světa.“ Tak muslimové nazývají Boha!

Radostná zvěst

Sedmého dne ukončil Ahmed práci na poutním místě a vrátil se domů. Opustil klášter a život se mu obrátil naruby. Hodně se postil a jeho vztahy s lidmi už nebyly tak důvěrné jako dříve. Všechny pilíře, na nichž předtím vystavěl svůj život, se začaly hroutit. Začal též číst Bibli. Všiml si toho jeden jeho přítel, jehož to tak dopálilo, že na něho zaútočil nožem a způsobil mu zranění. „Stačil milimetr a rukou bys už nikdy nepohnul. Bůh tě zachránil,“ sdělil mu lékař, jenž ho ošetřoval. Ahmed útočnickovi odpustil.

Když se Syřan vrátil domů, zavolal si k sobě svých osm dětí a řekl jim: „Chci vám o někom vyprávět. Slyšeli jste už o Ježíšovi? Jeho jméno je v Koránu Isa, ale on je Synem Božím. Přišel na svět, trpěl, byl ukřižován a umřel, ale potom vstal třetího dne z mrtvých a dal nám své Tělo a svou Krev. Udělal to vše, aby nám odpustil hříchů a dal nám život věčný.“ V této chvíli ho přerušil nejstarší syn Mohammed: „Otče, pros Alláha o odpuštění. Mesiáš nebyl ukřižován.“ Tentokrát přerušil Ahmed

jeho: „*Mohammede, říkám vám pravdu. Zítra zůstanete doma. Chci vám ukázat film o Mesiášovi.*“ Na druhý den odešel Ahmed do nejbližší křesťanské vesnice, vstoupil do videopůjčovny a poprosil o všechny filmy o Ježíšovi. Byl mezi nimi i film *Ježíš Nazaretský*, na který se potom podíval spolu se svými dětmi. V ten den jeho děti uvěřily v Ježíše a spása se stala součástí života jeho domácnosti.

Křest

Nazítří navštívil Ahmeda jeden z jeho starých přátel a v nestřežené chvíli mu tam zanechal peníze. Jakmile Ahmed peníze našel, padl tváří k zemi a děkoval Bohu za jeho prozřetelnost. Mohl díky těmto penězům znovu vyrazit za prací do Libanonu.

Po jistém čase Ahmed pochopil, že onou „nití“ spojující s Kristem je křest. Dne 18. dubna 2007 zahájil katechumenát a 1. února 2008 přijal křest, biřmování a první svaté přijímání. Stal se tak synem katolické církve.

Jednalo se o první obrácení z islámu, jež se událo na místě vyvoleném Pannou Marií – v Deir El-Kamaru. Obrácení, k němuž došlo nikoliv skrze praní mozku, zastrasování či lidskou moudrost, případně hmotné pokušení, ale díky mocným Pánovým znamením v síle Duha Svatého.

Bůh ve svých dílech udivuje: odhaluje nám svou vůli a svou svatou Tvář po poznání našich hříchů, čeká na nás a žehná nám pokaždé, když ho navštívíme v Nej-

světější svátosti – přesně tak, jak se to dělo v Ahmedově příběhu.

Po nějakém čase, když se situace v Sýrii začala povážlivě zhoršovat, odvedl Ahmed svou rodinu do Libanonu nastálo. Krátce nato onemocněl a zemřel. Láska, kterou bylo možné pozorovat v jeho očích, mě do konce jeho života ujišťovala o tom, že tento člověk doopravdy spatřil Pána a uvěřil.

*Z Trwajcie w miłości 5/2023 přeložil -lr-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ *Vznešený Korán. Z arabského originálu al-Quran přeložil dr. Ivan Hrbek, 1972. Tak i dále. [pozn. red.]*

Carlo Acutis a Pier Giorgio Frassati budou kanonizováni během Svatého roku 2025

Papež František ve středu 20. listopadu na závěr generální audieuce oznámil, že blahoslavený Carlo Acutis a blahoslavený Pier Giorgio Frassati, dva mladí katolíci oblíbení pro svou živou víru a svědectví svátosti, budou kanonizováni během Svatého roku 2025.

Oba budoucí světcí jsou velmi oblíbení u mladých katolíků, a proto se očekává, že mnoho z nich se kanonizací v Římě v roce 2025 zúčastní.

Blahoslavený Carlo Acutis, italský teenager, který se věnoval počítačovému programování a zemřel v roce 2006 na rakovinu krve, je známý svou velkou oddaností Eucharistii. Narodil se v roce 1991 a je prvním mileniálem, který byl katolickou církví blahorečen. Krátce po svém prvním svatém přijímání v sedmi letech řekl své matce: „Abychom byli vždy spojeni s Ježíšem: To je můj životní plán.“

Aby toho dosáhl, snažil se denně navštěvovat mši svatou ve farním kostele naproti své základní škole v Miláně. To inspirovalo jeho rodiče k návratu a praktikování katolické víry a jeho hinduistickou chůvu ke konverzi a křtu.

Carlo byl přesvědčen, že důkazy eucharistických zázraků mohou lidem přesvědčivě pomoci uvědomit si, že Ježíš je přítomen při každé mši svaté. Mnoho jeho spolužáků, přátel a rodinných příslušníků dosvědčilo, že je přivedl blíže k Bohu.

Carlo byl velmi otevřený člověk a nestyděl se mluvit se spolužáky a s každým, koho potkal, o věcech, které měl rád, včetně mše svaté a reálné přítomnosti Ježíše v Eucharistii. Jedna z jeho myšlenek zní: „Lidé, kteří se vystavují slunci, se opalují; lidé, kteří se vystavují Eucharistii, se stávají svatými.“

Zemřel v roce 2006 ve věku 15 let, krátce poté, co mu byla diagnostikována leukémie. Před smrtí řekl své matce: „Všechno své utrpení obětují Pánu za papeže a za církve, abych nešel do očistce, ale rovnou do nebe.“

Datum kanonizační mše svaté Carla Acutise je již známo, uskuteční se v neděli 27. dubna 2025 v 10.30 hodin na Svatopetrském náměstí v Římě.

Blahoslavený Pier Giorgio Frassati se narodil 6. dubna 1901, na Bílou sobotu. Pocházel ze severní Itálie, byl vášnivým horolezcem a dominikánským terciářem známým svou charitativní činností. Byl

synem zakladatele a redaktora italských novin La Stampa. Zemřel v roce 1925 ve věku 24 let. Je i dnes mnohými milován pro své zapálené svědectví o svátosti, která sahá „až do výšin“.

V 17 letech vstoupil do Společnosti svatého Vincence z Pauly a věnoval většinu svého volného času péči o chudé, bezdomovce a nemocné, stejně jako o vojáky vracející se z první světové války.

Na fotografii před jeho posledním horolezeckým výstupem napsal „Verso l'alto“, což znamená „k výšinám“. Tato věta se stala mottem pro katolíky, které Pier Giorgio Frassati inspiroval k úsilí o dosažení vrcholu věčného života s Kristem.

Zemřel 4. července 1925 na dětskou obrnu, kterou se pravděpodobně nakazil při službě nemocným. Svatý papež Jan Pavel II, který ho v roce 1990 blahorečil, ho nazval „mužem osmi blahoslavenství“ a popsal ho jako „zcela ponořeného do Božího tajemství a zcela oddaného neustálé službě bližním“.

Mladý laik z Turína bude kanonizován 3. srpna 2025 v rámci Jubilea mladých a u příležitosti 100. výročí jeho úmrtí 4. července 1925.

Podle www.cirkev.cz

Carlo Acutis: Přítel a vzor na cestě víry

Devitiletý Alex z Mexika našel inspiraci v životě blahoslaveného Carla Acutise, mladého Itala známého jako „kyberapoštol Eucharistie“. Carlo, který zemřel v roce 2006 ve věku pouhých 15 let, byl beatifikován v roce 2020 a od té doby se stal vzorem pro mnoho mladých lidí po celém světě. Alex ho považuje za svého přítele a snaží se žít podle jeho příkladu. Alexova matka objevila příběh Carla Acutise a představila ho svému synovi, který si jeho život okamžitě zamiloval. Carlo byl nejen hluboce oddaný Eucharistii, ale také dovedně využíval technologie k šíření víry, což Alexe oslovilo. Inspirace Carlem vedla Alexe k tomu, že se snaží prohlubovat svůj vztah s Bohem a přemýšlí, jak i on může přispět k dobru ve svém okolí.

V prosinci 2023 chlapec vyjádřil přání přistoupit k prvnímu svatému přijímání „jako Carlo Acutis ve věku sedmi let“. Podle Kodexu kanonického práva, „aby mohla být Nejsvětější eucharistie podávána dětem, je třeba, aby měly dostatečné znalosti a prošly pečlivou přípra-

vou, aby co nejlépe porozuměly Kristovu tajemství a mohly s vírou a zbožností přijmout Tělo Páně“. Alex tedy poprvé přijal svatě přijímání dva dny před svými osmý-

mi narozeninami. Jeho matka vzpomíná, jak jí po obřadu řekl: „Udělal jsem to stejně jako Carlo.“

Pro Alexovu matku je Carlo Acutis vzorem, který ukazuje, jak žít křesťanskou vírou v dnešním světě. Carlo učí nejen děti, ale i dospělé, že technologie mohou být nástrojem dobra, pokud se používají s rozumem. Alexův příklad ukazuje, jak velký vliv může mít život svatého na dal-

ší generace, a inspiruje ostatní, aby ho následovali. Carlo Acutis nám připomíná, že cesta ke svatosti je otevřená všem, bez ohledu na věk nebo prostředí, ve kterém žijeme.

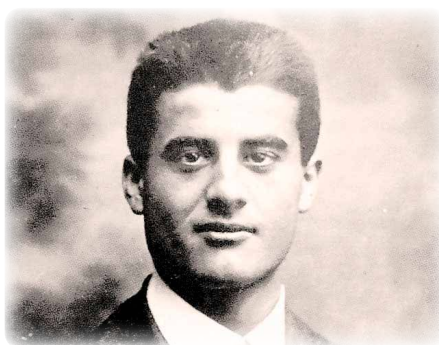
Na základě svých zkušeností s výchovou pěti dětí dává Maria několik rad, jak je vychovávat ve víře. Je pevně přesvědčena, že nejlepším způsobem předávání duchovních hodnot je příklad. Podle jejich zkušeností se děti učí pozorováním toho, jak se rodiče chovají k druhým, jak se vyjadřují, a v tomto případě „vidí, jak se chováme ve víře, jak se chováme na mši, jak se modlíme. Myslím, že to s tím hodně souvisí.“ S manželem učinili z víry nedílnou součást rodinného života, bez vnučování, takže prožívání víry je přirozené (modlitba před jídlem, před odchodem z domu). Snaží se také učit své děti děkovat za drobná požehnání, od „chleba s Nutellou až po to, že mají střechu nad hlavou“. Nejdůležitější podle Marie je nikdy děti nenutit, ale učinit víru součástí jejich života „přirozeným a zábavným způsobem“ a vždy jim ukazovat, že „Bůh tě má velmi rád a ty mu musíš děkovat“.

*Zdroj: www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)*

Zázrak, díky němuž bude Pier Giorgio Frassati kanonizován

Papež František v dekretu z 25. listopadu uznal zázrak připisovaný přímluvě blahoslaveného Piera Giorgia Frassatiho: zázračné uzdravení seminaristy z arcidiecéze Los Angeles ve Spojených státech, který byl vysvěcen na kněze v červnu 2023. Arcibiskup Robert Sarno, bývalý úředník vatikánského Dikasteria pro blahověčení a svatořečení a arcidiecézní delegát losangeleského procesu, který uzdravení zkoumal, řekl agentuře EWTN News, že seminarista si při basketbalu poškodil Achillovu šlachy. Poté, co magnetická rezonance prokázala značné poškození šlachy, mu lékař doporučil konzultaci s ortopedem. „Byl z toho všeho velmi rozrušený, a tak 1. listopadu zahájil nověnu k Pieru Giorgiově Frassatimu,“ sdělil P. Sarno. V polovině nověny se zraněný seminarista v kapli při modlitbě rozplakal a pocítil obrovské horko v kotníku. „A když pak o týden pozdě-

ji šel k ortopedovi, ten mu po zkoumání magnetické rezonance a po fyzikálních vyšetřeních řekl: »Uřčitě máte v nebi někoho, kdo vás miluje.«

Seminarista se mohl okamžitě a bez obtíží vrátit ke sportu, který miloval. Vyléčení bylo ověřeno diecézním vyšetřováním a zkoumáním lékařské komise Dikasteria pro blahověčení a svatořečení, teologů, kardinálů a biskupů. Arcibiskup Sarno poznamenal, že je příhodné, že se

uzdravení dostalo právě mladému muži hrajícímu basketbal, vzhledem k tomu, že Frassati byl znám svou láskou ke sportu a aktivitám v přírodě.

Jan Pavel II., který Frassatiho v roce 1990 blahověčil, ho nazval „mužem osmi blahoslavenství“ a popsal ho jako „zcela ponořeného do Božího tajemství a zcela oddaného neustálé službě bližním“. Papež František ve svém projevu 24. června Frassatiho vyzdvihl za sdílení Ježíšovy lásky k chudým. „Na mysl mi přichází blahoslavený Pier Giorgio Frassati, který se brzy stane svatým a který v Turíně chodil do domů chudých, aby jim pomohl,“ řekl papež. „Pier Giorgio pocházel z dobře situované rodiny z vyšší střední třídy, ale nevyrostl ve zlaté kleci, v jeho nitru byla míza Ducha Svatého, byla tam láska k Ježíši a k bratrům,“ dodal.

Podle www.cirkev.cz

Ježíšku, důvěřuji ti!

Každý ve svém duchovním životě procházíme různými okamžiky. Občas jsme povzbuzeni, občas upadneme do pochybností, někdy pocítíme Boží blízkost až hmatatelně a někdy si uvědomujeme, že jsme bez Boží pomoci úplně v koncích. Bytostně Boha potřebujeme. Jak mu to sdělit?

Josef Šváb působí misijně s Pražským Jezulátkem. Po mnoho let objíždí poutní místa a kostely nejen v České republice, ale i na Slovensku. Mnoho času tráví v Medžugorje. Jeho život s Ježíškem je plný neuvěřitelných příběhů o vyslyšení proseb všech, kdo se k Jezulátku s dětskou důvěrou utíkají o pomoc. Bůh pomáhá, ne vždy tak, jak si prosící přeje, ale vždy k prospěchu jeho nesmrtelné duše. Svědectví Josefa Švába nyní vydalo knižně nakladatelství Flétna. Vybrali jsme pro vás malou ukázkou.

Hned v misijních počátcích jsem dostal za vyučenou – pozvali mne do krásného nového kostela v Tavíkovcích. Základní kámen kostela posvětil Jan Pavel II. Jednalo se o nějakou pobožnost. V té době jsem si až drze užíval vědomí Boží blízkosti. Neměl jsem sice osobní zkušenost se zázraky Pražského Jezulátka, zato jsem byl ještě plný toho všeho, o co se s námi v klášteře v Praze podělili bosí karmelitáni.

Kostel nebyl normálně zaplněný, byl doslova nabitý, ačkoli bylo nedělní odpoledne. Poněkud mne přepadla nervozita, o čem tam mám mluvit... Museli mne dostrkat k ambonu. V duchu jsem se jen zmohl na střelné zvolání:

„Pane, smiluj se!“

Tuto modlitbu mám moc rád, protože bývá okamžitě vyslyšena. Vzal jsem do ruky mikrofon, aniž bych věděl, co budu říkat. Hlavou mi prolétla naléhavá prosba:

„Pane, jestli do toho teď nevstoupíš, já odstupuji. Protože to je totální propadák. Jsem tady, aby zaznělo tvé slovo, ale nevím, kdy mi ho dáš. Nevím, co mám těm lidem říct!“

A Pán se smíloval! Velmi rychle! Najednou mi přišla myšlenka, ať pozvů ty, kdo již Jezulátko znají a mají s ním nějaký zážitek, ať vydají svědectví.

To je dobré! To udělám. Okamžitě jsem tuto výzvu řekl do mikrofonu. K mému údivu začali přicházet lidé a vytvořili pěknou řadu. To mne velmi povzbudilo a dalo naději, že se aspoň nedostane na mne... „Díky, Ježíšku! Chválím Tě, Ježíšku!“

V té době jsem se totiž stále ještě nacházel ve stavu, kdy naše manželství bylo na rozsypání a světlo na konci tunelu této krize zatím nikde. Takže mi bylo asi tak, že bych nejrady byl ukrytý pět metrů pod zemí, aby na mne nikdo neviděl. A teď jsem tady měl stát před přeplněným kostelem a něco říkat... To bylo přesně proti mému vnitřnímu nastavení.

Jenže Ježíškovi jsem slíbil, že budu dělat to, co bude chtít.

Ježíšek má rád, když se mu odevzdáváme. To odevzdání jsem učinil již před lety společně s manželkou Květuškou, a sice skrze Pannu Marii podle sv. Lud-

vika Grigniona z Montfortu, kdy se člověk se vším, co je a co má, cele odevzdá Matce Boží. Vnímám jsem tedy, že je i vůle Panny Marie, abych v tom kostele v předu konal misii. Že to již není jen na mém rozhodování, ale je to o tom, co chce Panna Maria. Následkem této mé „odevzdanosti“ Matce Boží přicházeli k ambonu lidé, kteří postupně jeden za druhým začali vydávat svědectví o tom, jak Jezulátko v dnešní době působí.

Jen jsem nastavil uši – a po vyslechnutých svědectvích u bosých karmelitánů absolvoval své druhé školení, kdy mi obyčejní lidé z venkova sdělovali, jak je Jezulátko, když se k němu v modlitbě utíkají, slyší a vyslyší. A tak se u ambonu střídala paní učitelka s paní listonoškou a s lidmi mnoha dalších profesí...

Vzpomínám na jednu ženu, jak vyprávěla:

„Mám přítelkyni v Tokiu, která moc toužila navštívit Prahu. Pozvala jsem ji k nám a ona skutečně přiletěla. Ještě na letišti se hned zajímala, kde by našla Pražské Jezulátko. Tak jsem ji vzala k Panně Marii Vítězné, a jak se ocitla u Jezulátka, oznámila mi, že si můžu udělat vlastní program. Že ona má vyřizování svých proseb u Pražského Jezulátka minimálně na dvě hodiny. Vytáhla velký arch papíru popsaný malým písmem s prosbami snad za celé Japonsko... Když jsem se po dvou hodinách vrátila do kostela, známá mne upozornila, že zatím není hotová a že ji tam budu muset nechat s Ježíškem ještě další dvě hodiny... Co se dalo dělat, že! Tak jsem se znovu prošla a za dvě hodiny byla zpátky u Pražského Jezulátka. Známa zářila spokojeností: »Teď jsem všechno svěřila Ježíškovi a v Praze už mě nic nezajímá.« Poněkud zvažněla a zadívala se na hodinky. »No, možná bych ještě stihla ten let zpátky...« Tak jsme se zase vrátili na Ruzyni a ona hned odletěla zpátky do Japonska. Za měsíc od ní přišel dopis. Psala, že všechny věci, které Jezulátku předložila, jí Ježíšek dal.“

Toto svědectví mne velmi povzbudilo.

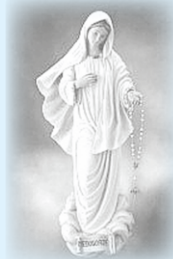
Z knihy Josef Šváb: Ježíšku, důvěřuji Ti! Str. 29–33. Martin Leschinger – FLÉTNA, Orlické Podhůří 2024. Anotaci ke knize najdete na str. 16.

Poselství Královny míru

„Drahé děti, v tomto milostiplném čase očekávání vás chci pozvat k modlitbě, aby byl advent modlitbou rodiny. Zvláštním způsobem vás, děti moje, které něžně objímám, povzbuzuji k modlitbě za mír ve světě, aby mír převládal nad nepokojem a nenávistí. Děkuji vám, že jste odpověděly na mé pozvání.“

Medžugorje 25. listopadu 2024

Chléb svaté Zity (1)

Jednou se kdosi zeptal ve strachu ze zatracení, co musí udělat, aby byl spasen.

„Pracuj a modlí se, modli se a pracuj, a budeš spasen,“ odpověděl mu jakýsi hlas. Této pravdě nás učí život svaté Zity.

Svatá Zita byla prostá služka, která svůj život zasvětila službě u rodiny Fatinelliových v italské Luce.

Byla oblíbená nejen pro svou srdečnost, ale i pro pracovitost, pomoc chudým a nemocným a také pro křesťanskou morálku a věrnost, jak o tom svědčí její dlouhé roky práce a oddanosti rodině Fatinelliových. Svůj odpočinek našla v bazilice San Frediano v Luce.

Jako vyjádření úcty této svaté služce postavil v 15. století jeden z členů rodiny Fatinelliových kapli, v níž je až dodnes uloženo neporušené tělo svěřence. Tamní velké fresky vyprávějí její příběh.

V roce 1696 ji papež Inocenc XII. sva-tořečil a v roce 1956 ji papež Pius XII. jmenoval univerzální patronkou domácích služebníků.

Svatá Zita je spolupatronkou města Lucca a její svátek se slaví 27. dubna za účasti tisíců lidí, kteří ji jezdí uctívat i ze zahraničí, kde ji také dobře znají. V Portugalsku a Brazílii jsou po ní pojmenována sdružení žen – pracovnic v domácnostech. V Janově je farnost s jejím jménem, v Palermu oratorium a v Bastii na Korsice v den jejího svátku dávají místní zahradníci ženám požehnané květiny.

„Nejlepší vlastností křesťanské služby je Boží bázeň, poslušnost, věrnost a oddanost, láska k práci.“ (svatá Zita)

1. KAPITOLA

Zita odchází do Luccy

Buonissima Lombardiiová vyždímala mokrou hadru, kterou doumývala dřevěnou podlahu. Musela se nějak zaměstnat, aby od sebe odehnala ustrašené myšlenky. Mokřými dlaněmi si přejela po dlouhé sukni.

Když odcházela Markéta, nebylo mi tak smutno jako nyní, přemítala v mysli a nahnula se nad měděný hrnec, aby promíchala chladnou polentu.

Obě dcery vychovávala v bázni Boží. Markétě i Zitě odmala říkala, aby všechno, co se během jejich života stane, otvíraly jen jediným klíčem – co se Bohu líbí, anebo nelíbí.

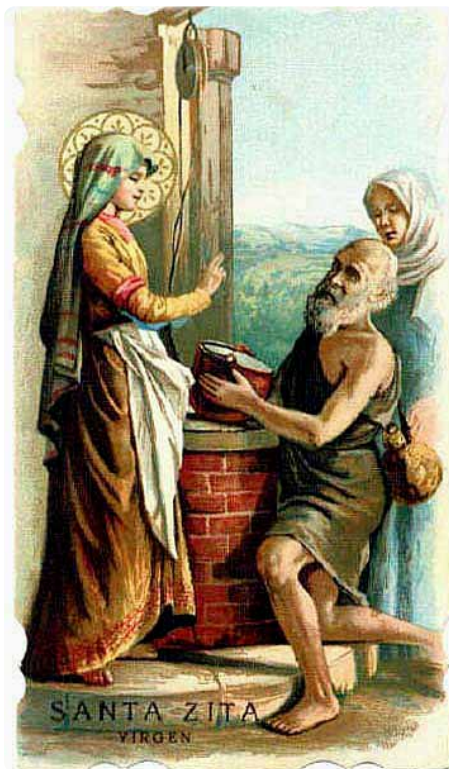
Markéta zjistila, že se Bohu líbí, aby se stala řeholnicí. Odešla tedy k cisterciáckám, ale... hluboký vzdech přefal její vnitřní monolog.

Rozhlédla se po místnosti. V ní jí, spí, modlí se. Neoplývají bohatstvím, navzdory tomu jsou šťastní. Ach, bude tu tak prázdné. Uchopila ručku omláčeného vědra a vyšla z chudobného domku ven.

Slunce posílalo poslední paprsky na vesničku Monsagrati. Jako pozdrav na rozloučení ozářilo zlatem a purpurem i blízké návrší a také vzdálené hory. Na celou večerní krajinu se snesl pokoj. Ten však rozhodně chyběl bolavému srdci Buonissimy.

Vodou z vědra ovlažila suchem pukající zem a přešla do zahrádky s květinovým kobercem. Posadila se na trávnik pod starou lípu a oči barvy oliv upřela na cestu do Luccy. Zvědavě přecházela orlím zrakem všechna její zákoutí s nadějí, že spatří vracejícího se manžela a s ním i milovanou dcerku Zitu. Ta pochopila, že Bůh chce, aby zůstala ve světě. Náhle se po Buoniných sluncem ošlehaných tvářích rozkutálely slzy. Co když nepřijde? Uvidím ji ještě někdy? Strach obestřel její upracované tělo a kdesi z dálky jako by zaslechla zlověstný šepot, aby se s myšlenkou, že dožije u milované Zity, navždy rozloučila.

Naděje umírá poslední, pousmála se chabé útěše. Bože, pokud je to tvá vůle, dej, ať se mi moje dítě vrátí. Opřena o strom zvedla ruce k nebesům a začala šeptat modlitbu. „Chci ji i nadále vychovávat v bázni k tobě, aby vyrůstala v neposkvrněné čistotě jako tato lilie u mých nohou. Obětují za to svůj život. Ale pokud má být Zita podle tvé vůle ode mě odloučena, buď jí na cestách ochráncem a vůdcem. Chraň ji od hříchů a nepravostí, nevydávej ji do rukou nebezpečí, která na ni ve městě budou dorážet ze všech stran,“ polkla kutálející se slzu. „Vždyť i na poušti kvetou lilie a v tvé lásce, vše-

mohoucnosti a prozřetelnosti přece není nic nemožné.“ Zvlhlé oči sklopila k zemi.

Když odcházela z domu starší Markéta, nebrala to tak tragicky jako nyní. Věděla, že za zdmi kláštera je dokonale chráněna ode všech svodů zlověstného světa. Radovala se, že se rozhodla vložit svůj život zcela do rukou Všemohoucího, a věřila, že on na ni dohlédne lépe než ona, prostá, i když milující matka. Zita však odešla s otcem do města!

Před očima se jí zjevila tvářička děvčátka. Jako by to bylo včera, když ji zavínila do bílého prostěradla, které si připravila místo krajky, do níž zavínají děťátko bohaté ženy z města. Giovanni možná ve skrytu duše doufal, že to bude chlapec, ale i tak se na dcerku něžně usmíval. „Vítej, Zito,“ zašeptal a pohladil růžové líčko narozeného dítěte.

Dlouhý stín za zády jí vytrhl ze vzpomínek. Rychle se ohlédla za sebe, a když spatřila manžela Giovanniho, její tvář se hned rozzářila. Ale když se podívala lépe, její radost se náhle ocitla na bodu mrazu. Byl sám. Naděje, že se vrátí i se Zitou, se potichu odplížila, a ještě před chvílí radostné oči pohasly a v srdci ji bolestně píchlo.

„Takže Zita zůstala ve městě?“ zeptala se příkře místo pozdravu.

Giovanni přikývl a unavený dlouhou chůzí se posadil vedle ní. Měl by se raději rozběhnout ke studni, načerpat vodu a umýt si bolavé, zaprášené nohy, ale tušil, že Buonissima je zvědavá na každý, i ten nejmenší detail. Celý den bylo horoko, v krku ho škrábalo od prašné cesty, ale na voňavé trávě se mu tak dobře sedělo!

„Tak jsi ji tam přece jen nechal?“ zlomil se Buonissimě hlas.

Ajaj, bude to těžká debata, povzdychl si v mysli. Jeho manželka je sice žena každým coulem, ale především je matka. Po očku se na ni rychle podíval. Stále je hezká. Když si ji bral, mnoho mladých mužů z vesnice mu závidělo. Bona, jak ji všichni vesničani nazývali, krev a mléko, sluncem ošlehaná do krásy, si však mezi nápadníky vybrala jeho. Nesl se jako páv, když ji držel za ruku, aby každému bylo jasné, že je odteď už jen jeho.

„V dobrém i zlém, ve zdraví i v chudobě, ve štěstí i neštěstí.“ Vyřčená slova myslel vážně a rovněž i náruživý polibek, kterým svá slova zpečetil před Bohem.

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: „Mistře, co máme dělat?“

On jim odpověděl: „Nevybírejte víc, než je stanoveno.“

I vojáci se ho ptali: „A co máme dělat my?“

Odpověděl jim: „Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírte, buďte spokojeni se svým žoldem.“

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem Svátým a ohněm. V ruce má lopatu, aby pročistil obilí na svém mlatě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“

Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal radostnou zvěst.

Pohled namířil k nuznému domku. Nejsme boháči, ale ani se kvůli chudobě nehádáme, říkal si v duchu. Plahočíme se na políčku, které jsme si koupili spolu s nuzným domečkem, s jednou prostorou. I tak jsme vděční za vše, co nám bylo dáno. Ačkoli se náš domek nemůže porovnat s palácem via Fontana, jehož bohatství křičí na všechny strany. Myslím, že tam bude Zituška opravdu šťastná, v nitru si hluboko povzdychl.

„Co jsi tak potichu?“ zabrblala Buonissima.

„Bono, buď klidná, Zita je dobře zapatřená. Sám Bůh zařídil, že je v dobrých rukou. Slíbili mi, že s ní budou zacházet jako s vlastní dcerou,“ obdařil ji úsměvem.

Buonissima se na něj tázavě podívala.

„Kdybys viděla, jaké to mají v paláci nádherné! Velké, krásně zařízené místnosti a téměř v každé je na stěně zrcadlo, ve kterém se člověk vidí celý. A ty stoly a ostatní nábytek! Takový lesklý, že se na nich při prudkém odrazu slunečních paprsků ani nedá podívat. I podlaha je hladká jako led. Lavice jsou také pěkné, čtyřhranné a dlouhé jako tamta stěna,“ ukázal na přední zeď domku. „Potážené sametem a tak měkké, že by ses bála do nich posadit, abys je neprobořila,“ zasmál se.

Buonissima měla rty semknuté. Přece však v ní zvítězila zvědavost, do jaké rodiny se její dítě dostalo.

„Opravdu jí tam bude dobře?“ nedůvěřivě se podívala na manžela.

Pochopil dychtivost v jejích očích a rychle přikývl. Může být Zitě špatně při takovém bohatství?

Znovu se mu před očima vynořil všechny přepych. Obrazy ve stříbrných a zlatých rámech a plno skvostů, které ani neumí pojmenovat.

Do paláce, postaveného v sousedství kostela svatého Frigidiana v Luce, přišli právě ve chvíli, kdy se celá rodina sešla u prostřeného stolu. Spatřil na něm karafu s vínem, velkou oválnou mísu s plátky pečeného masa, úhledně položené stříbrné přibory a několik bohatě naložených talířů s chutnými cukrovinkami a koláčky, až se při myšlence, že by si měl sednout k takovému panskému stolu, zalekl.

„Určitě. Škoda, že jsi nemohla vidět jejich děti. Chlapeček a děvčátko, oba

baculatí, skoro jako andělíčci na našem oltáři. Měli sice na sobě jen jednoduché šaty, ale přesto byli upravení. Bono, přemýšlej... Toto panstvo si naši Zitu...“

„Nevěř tomu!“ vykřikla se slzami. „Není všechno zlato, co se třpytí. Čistota mé Zity je mi mnohem dražší než jakákoli nejnádhernější domácnost, ve které často bývá nevěra, hřích, a ctnost mizí tím dřív, čím víc ji zahaluje bohatství a skvosty,“ ukryla si bolestí zkrivenou tvář do dlaní. „Moje ubohá Zito, radši bych tě viděla mrtvou, než bych se měla doslechnout, že jsi padla do rukou zločinců a vrahů nevinných duší,“ rozplakala se.

„Nerouhej se a přestaň vidět všude jen nebezpečí,“ Giovannioho hlas začal nabírat nevrlý tón. „Rodina Fatinelliových je přece známa svou počestností a zbožností. Na vlastní oči jsem viděl, jak se před jídlem pokřížovali.“

„Ale nemodlili se. Kříž jsi v těch krásných místnostech, ani kropenku na svícenou vodu neviděl, zato různé pohanské obrazy ano. Mám pravdu?“ zprudka pohlédla na muže.

„Bono, kdybys mi pořad neskákala do řeči, dozvěděla by ses všechno. Nepoznávám tě. Vždy jsi byla rozvázná, klidná, zdravého úsudku i rozumu. Proč ses nechala tak ovládnout strachem a úzkostí?“

Buonissima viděla, že přestřelila. Giovanni má pravdu, vždy dokázala zachovat klid, sama neví, proč teď tak vyvádí. Místo toho, aby se radovala, že je o její dceru postaráno, chová se jako hysterická panička. Možná by byla klidnější, kdyby se kolem ní od rána neochomýtal ten zlověstný šepot s výsměchem: Věř Bohu, proč mu nevěříš? Stále ses k němu utíkala, cožpak se ti už zprotivil? – I nyní zaslechla v uších skřehotavý posměch. Nejraději by ten hlas zadusila. Pohádala se s ním a poslala ho až někam na konec světa. Ale pouze zabořila dlaně do měkké trávy.

Giovanni její vnitřní boj nezapozoroval a pokračoval: „Buď klidná, viděl jsem tam nejen kříž ze vzácné slonové kosti, ale i kropenku z ryzího stříbra. Dokonce jsem se dozvěděl a částečně i přesvědčil, že páni jsou skutečně zbožní. Mají nejen křesťanskou bázeň, ale zachovávají i křesťanský pořádek, přísně světi neděle i svátky a oba se často zpovídají a přistupují ke svatému přijímání. Ba i od služebníků požadují, aby nezanedbávali své křesťan-

ské povinnosti, a co je hlavní, všechno se tam koná s vírou v Boha.“

„A tys ještě neslyšel, že uprostřed obrazů svatých a křížů na stěnách často bývají zlí lidé, kteří jako farizejové naoko vedou zbožný život, a přitom jsou prostopášníci? Třeba ve skrytosti, proto jsou považováni za zbožné a počestné křesťany,“ odsekla.

Zakroutil hlavou. Jak jí má ještě lépe vysvětlit, že jejich Zitu zanechal v dobrých rukou?

„Buonissimo, myslím, že mi aspoň trochu věříš. Anebo si myslíš, že bych svěřil náš poklad zlým lidem? Zita se rozhodla odejít do služby, tam se jí určilo místo, a jsem přesvědčen, že jsem ji svěřil do dobrých rukou.“

Jeho poslední slova zaslechl přicházející Grazian, Buonissimin bratr. Dobromyslný a zbožný muž si neteř Zitu zamíloval pro její nevinnost, skromnost, učenlivost a něhu. Rád s ní trávil dlouhé hodiny ve zbožném rozjímání. Poučoval ji o náboženství, životě, utrpení a smrti božského Spasitele, ale společný čas nejvíce trávili při modlitbě. Proto byl zvědavý, jak to se Zitou dopadlo.

„Buonissimo, důvěřuj Giovannimu. Přece si nemyslíš, že by tam Zitu nechal, kdyby se na vlastní oči nepřesvědčil, že jí tam bude dobře,“ mrkl na švagra.

Buonissima vždy dala na svého bratra. Poutala ji k němu sourozenecká láska a zároveň obdiv. Když se vdala za Giovanniho a rodiče se brzy poté odebrali na věčnost, Grazian prodal rodný dům, část peněz dal mladým manželům a sám odešel na nedaleký kopec, kde postavil malý kostelík a přístřešek pro putující.

„Bude tu bez ní smutno. Jen co se postavila na nožky, všude chodila za mnou, provázela mě na každém kroku jako anděl, ať jsem pracovala na poli, anebo plela v zahradě,“ odvětila smutně. „A sotva trochu povyroستla, už chtěla ve své dětské lásce za mě pracovat,“ dodala v duchu sama pro sebe.

„Její pohled čekal na můj pokyn a hned udělala vše, co jsem si přála. A jak zářila štěstím, když viděla, že jsem s ní spokojená!“ Vytáhla z kapsy sukně bílý kapesník, aby si z tváře poutírala slzy.

„Neplač,“ pohládl ji Grazian něžně po havraních vlasech.

„Nemůžu se ubránit slzám, když mám před očima, jak mě zasypávala polibky

Sv. Zita

a neustále opakovala: Drahá maminko, jak tě mám ráda!“

Před očima se jí mihla vzpomínka. Plela na poli a dcerka na nedaleké louce pobíhala mezi květinami. Trhala je a potom z těch nejkrásnějších a nejvoňavějších uvila malou kytičku. Ještě nyní jasně vidí, jak k ní běží.

Mimoděk se podívala na starou lípu, za kterou se Zita schovávala, když chtěla být sama. Anebo se schovala ve vysoké trávě, či ve vlnicím se obilí. Tam si klekla, sepnula ruce a s očima upřenými k nebi se vroucně modlila.

Když se jí zeptala, jakou modlitbu se modlí, s dětskou vroucností řekla: „Maminko, vyprávěla jsi, že každičké stébélko trávy chválí Pána Boha. Každý ptáček velebí jeho dobrotu, každý strom v lese zvěstuje jeho velebnost a pole jsou díla jeho rukou. V každé kapce rosy na žitném klasu i v prameni vody se zrcadlí jeho láska. Když si na to vzpomenu, musím pokleknout k modlitbě a poděkovat Pánu za jeho lásku. Potom se i já cítím být jím milovaná.“ Vzpomínka vykouzli na její uplakané tváři jemný úsměv. Podívala se na bratra. Ten však hleděl do dálky, ke svému kostelíku. Kdo ví, na co právě myslí?

Grazian, jako by ji slyšel, vstal. „Půjdu, blíží se čas na modlitbu.“

„A mně kručí v břichu,“ zasmál se Giovanni a podal ženě ruku, aby jí po-

mohl vstát. „Povečeříš s námi?“ podíval se na švagra.

„Ne, nemám hlad. Bono, přestaň se už trápit, nebo tě budu muset vyplatit,“ se smíchem jí pohrozil ukazovákem a pomalými kroky vyšel ze dvora.

Giovanni odfukoval. Chvillemi zachrápal. Jindy jí to vadilo, nyní to ani nevnímala. Spánek se jí vyhýbal na míle, a přestože měla přivřená víčka, bděla. Mysl měla ponořenou do vzpomínek na dcerku.

Trhala plevel v zahradě, uplakaná Zita k ní přiběhla a ustrašeně se ptala: „Maminko, co je to hřích? Mám před ním takový strach a odpor, že nevím, jak se tomu bránit.“

Viděla, že se Zita chvíli předtím modlila. Věřila, že jí tyto obavy před hříchem jistě vložil do duše Bůh. Utěšovala ji a zároveň ujišťovala, že když se bude pečlivě vyhýbat všem myšlenkám a skutkům, za které by se před ní musela stydět, a když jí bude ve všem poslouchat, nezhrěší. Zita jí to okamžitě, přitom naprosto vážně slíbila.

(Pokračování)

Přeložila -mv- (Redakčně upraveno)

**ROZVOZ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA
PO ČESKÉ REPUBLICE** je naplánován
na **sobotu 21. prosince 2024** –
před tímto termínem nebude Betlémské
světlo dostupné.

Bližší informace o harmonogramu najdete na
www.betlemskesvetlo.cz.

PUZZLE BETLÉMA, 20-2028 dílků

Cena 200–500 Kč

Objednávky: Římskokatolická farnost
Třebíč-město, Martinské nám. 87/20,
674 01 Třebíč • tel. 728 133 220

trebicmartin@volny.cz.

Více na www.trebicmartin.cz.

Pondělí 16. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (25. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **7:05** Adventní koncert smíšeného sboru Marika Singers **8:10** Když vyschnou studny **8:30** Viděli jsme 5+ **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Skopje – Den díkůvzdání **9:40** Outdoor Films se Zdeňkem Gařkem a Jiřím Kráčalíkem: Nanga Parbat – trekking **11:10** Jak se rodil vodní živel **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Velké ticho v Poličanech **13:10** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Svobodou: Rentgenová astronomie, 2. díl **14:00** Na startu **14:25** Oázy Perlového ostrova **14:55** Noční univerzita: Prof. Cyril Höschl – Anatomie správného rozhodnutí **16:20** Cvrlikání (41. díl): Sova & Slamák **17:20** Michal Petráš – Hořet a zapalovat **18:00** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Ježíšův křest **18:15** Poutníci času: S Jiřím Grygarem **18:35** Výběr z vystoupení kapel na Mohelnickém dostavníku 2019 **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:25** Moudrost mnichů: Ideál matky **21:40** Harfa Noemova: Má vlast – Tábor **22:05** K jádru věci: S Milošem Rejchrtem **23:05** V pohorách po horách: Dušná ve Vsetinských vrších **23:15** V souvislostech **23:40** Jak potkávat svět: S Borisem Urbánkem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 17. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (26. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Náš Valášek z Horní Lidče **6:41** Ostravské kulturní stopy – Počátky bibliofilství v Ostravě **7:05** Noční univerzita: Duch Svátý v Tradici církve **8:15** Svět – Neobyčejné ženy **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** Dobrodružství před kamerou **10:35** V pohorách po horách: Velký Roudný **10:40** Dokořán: S Jiřím Pavlicou **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Dobrodružství před kamerou **13:40** V pohorách po horách: Siná – Nízké Tatry **14:00** O zaniklé Karvině **14:45** Skleněná múza **14:55** Dvořák – umění hořák **16:00** Slavnostní koncert k 70. výročí založení ZUŠ Říčany: Praha, sál Pražské konzervatoře **17:10** Múzy církevních škol: Arcibiskupské gymnázium Kroměříž **17:20** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka – Podzemní krajina západní části národního parku Podyjí **17:40** Mexiko – země indiánů **18:00** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Pokušení na poušti **18:15** Cirkus Noeland (2. díl): Roberto, Kekulín a krmení zvířátek **18:40** Továrna mezi vodami **19:20** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku [L] **21:05** Klapka: S Jurajem Jedinákem [P] **22:15** Magazín Mary's Meals **22:35** Terra Santa News: 11. 12. 2024 **23:00** Má vlast: Bor u Tachova **0:05** Buon giorno s Františkem **0:45** Historie sklářství v Karlovině **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 18. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (27. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Z krajiny za obzorem: MFF Strážnice 2024 **8:45** Viděli jsme **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Noční univerzita: Prof. Cyril Höschl – Anatomie správného rozhodnutí **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Až na konec světa **14:00** Hovory z Rekovic: Martin Kocián **14:15** Lazníci z Hřiňovej **14:35** U NÁS aneb

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Od cimbalu o lidové kultuře **16:00** Dům ze skla? **17:05** Absolventi: Anton Jablonický **17:30** Terra Santa News: 18. 12. 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Svatba v Káně **18:15** Strýček Emu: Třetí týden adventu – Ztišení **18:30** Duchovní krajina Novohradských hor: Cetvyné **19:00** Adorace [L] **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se...! Ptejte se kněze [L] **21:05** Hutýra **22:25** Noční univerzita: Liturgická znamení Ducha Svatého [P] **23:25** Přesah: Se šansonem **0:15** Generální audience papeže Františka **0:35** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Svobodou: Rentgenová astronomie, 2. díl **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 19. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (28. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Milovat až do zapomnění **7:20** Noemova pošta: Prosinec 2024 **8:25** Terra Santa News: 18. 12. 2024 **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Mladí salesiánští misionáři – Argentina – Mapučové **9:30** K jádru věci: S Milošem Rejchrtem **10:35** Hadí pohotovost **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Benno – člověk mezi lidmi **13:30** Generální audience papeže Františka **14:00** Benefiční koncert: Lepší oči pro Noe **16:15** Příběhy psané životem: Zpověď z valdické věznice **17:05** Dokořán: S Jiřím Pavlicou **18:00** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Záračný rybolov **18:10** Ovečky: 4. neděle adventní **18:25** Můj chrám: Jana Svobodová, zpěvačka a výtvarnice, v kostele sv. Jakuba, Hostivice **18:45** S Bohem pro lidi **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Jiří Uhlíř [P] **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Mezi pražci (121. díl): Prosinec 2024 [P] **20:50** Benefiční koncert pro zahradu Hospice: Svátý Kopeček **22:15** Na slovo s biskupem Róbertem Bezákem [P] **23:20** Letem jazzem: Setkání dvou generací jazzmanů **0:30** Za žábami do Kamerunu **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 20. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (29. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr Harmonie 1872 Kolín **7:10** Kambodža – První generace **7:40** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Svobodou: Rentgenová astronomie, 2. díl **8:20** Krajina paměti **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Za operu **10:05** Dům ze skla? **11:10** ARTBITR – Kulturní magazín **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Daruj písničku **14:00** Za obzorem: S Mary's Meals ČR v Malawi [P] **14:35** Koncert, který pomáhá: Uherské Hradiště, Kolejní nádvoří **16:05** Nebojte se...! Ptejte se kněze **17:10** Průplav Božího přání **18:00** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Uzdravení ochrnutého **18:12** Výpravy do divočiny: Emoce živočichů **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** K jádru věci: S Pavlem

Fischerem [L] **21:05** Moudrost mnichů: Fungující rodina **21:20** V pohorách po horách: Ruprechtický Špičák **21:30** Za obzorem: S Mary's Meals ČR v Malawi **22:05** Poletuchy: Na skok do propasti **22:50** Je to dílo Boží: 30 let od navrátní nemocnice pod Petřínem **23:20** Omar Sosa, Seckou Keita a Gustavo Ovalles na Folkových prázdninách **0:05** Když bolí tělo: Nemoci žlučových cest a slinivky **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 21. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (30. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Do varu s Maxem Kašparů: Krize životních hodnot **6:45** Tiché hrozby – Mizející půda **7:15** Svědectví mladých z komunity Cenacolo **7:30** Carlo Acutis – Ajťák Boží: Štramberk, kostel sv. Jana Nepomuckého **8:25** Střípky z ostravské archeologie: Poslední ostravský hrad **8:35** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **8:40** Cirkus Noeland (2. díl): Roberto, Kekulín a krmení zvířátek **9:00** Ovečky: 4. neděle adventní **9:20** Strýček Emu: Třetí týden adventu – Ztišení **9:40** Viděli jsme **9:45** Dobro očima zalitýma povzdechnutím – DOZP Slatinice **10:00** Harfa Noemova: Má vlast – Tábor **10:20** Bohém s Bohem: Bára Hrzánová **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu [P] **12:25** Cvrlikání: Pavel Čadek **13:25** Na slovo s biskupem Róbertem Bezákem **14:40** Klapka: S Jurajem Jedinákem **15:45** Svedectvá života: Sr. Karitas Kvietková DKL – Belušské Slatiny **16:00** O Zdence Jelínkové a lidovém tanci: MFF Strážnice 2021 **17:00** Dokořán: S Magdou Vášaryovou **18:00** Zamyšlení Tomáše Halíka: 4. neděle adventní [P] **18:20** Vendelín Javorka: Misia nekončí [P] **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Setkání: Jaromíra Vítková – kostel svatého Jakuba Staršího a židovská synagoga **19:45** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou [P] **21:10** Moudrost mnichů: Stáří **21:25** Motýlí cirkus **21:45** V pohorách po horách: Konečná, Bílý kříž v Beskydech **22:00** The Chosen IV. (8. díl): Pokorný [P] **23:25** Ozvěny SDM: Koncert Scholy brněnské mládeže **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 22. 12. 2024

6:05 Večer chval: Živá modlitba a chvála **7:05** Noční univerzita: Liturgická znamení Ducha Svatého **8:05** Mezi pražci (121. díl): Prosinec 2024 **8:50** Velehradská zastavení: Díl 5. – Působení Tovaryšstva Ježíšova **9:05** Zamyšlení Tomáše Halíka: 4. neděle adventní **9:25** Vendelín Javorka: Misia nekončí **10:05** Poutníci času: Se sestrou Marií Goretti Dířmalovou [P] **10:30** Mše svatá: Praha-Kobylisy, kostel sv. Terezie od Dítěte Ježíše [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Viděli jsme 5+ [P] **13:00** Múzy církevních škol: Cyrilometodějské gymnázium a SOŠPg Brno **13:20** Jiří Uhlíř **13:30** ARTBITR – Kulturní magazín **13:55** Toto je tá cesta **15:20** Křížovatka v Příchovicích **16:20** Dobrodružství před kamerou **17:25** Motýlí cirkus **18:00** Sedmihlásky: Vánoce, Vánoce, skoro-li budete **18:05** Ovečky: 4. neděle adventní **18:20** Cirkus Noeland: Roberto, Kekulín, Adam a Eva **18:50** Strýček Emu: Čtvrtý týden adventu – Příprava na Vánoce [P] **19:01** V pohorách po horách: Lysá hora **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Toulky po Slovensku a Kremnica **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen IV. (8. díl): Pokorný **21:25** Společně s The Chosen [L] **22:30** Zahrada Mariánská – Zvěstování: Kostel Navštívení Panny Marie, Lechovice **23:35** Viděli jsme 5+ **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 16. 12. o 18:00 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Kostol primátu sv. Petra)

V tejto časti si povieme niečo o kostole, ktorý na tomto mieste stojí, aj o chápaní poslanca a úlohy Svätého otca v rôznych kresťanských denomináciách.

Utorok 17. 12. o 17:10 hod.: Medzi riadkami (Jezuliatko prichádza)

Dobrou súčasťou prípravy na prežívanie Vianoc môže byť aj denné čítanie Svätého písma. Spolok sv. Vojtecha vydal cyklus kníh, v ktorom Mons. Viliam Judák rozoberá jednotlivé liturgické čítania daných dní. Prvá časť obsahuje aj vianočné rozprávky zozbierané z celého sveta. Cyklus predstaví redaktorka SSV Lenka Bebjaková. Moderuje Helena Ľos Ivoríková.

Streda 18. 12. o 16:05 hod.: Pieseň ako modlitba (Odpúšťam)

Speváčka Dominika Gurbalová sa podelí s príbehom o tom, ako vznikla jej autorská pieseň s názvom „Odpúšťam“.

Štvrtok 19. 12. o 16:55 hod.: Fara v meste (Priatelia)

Nenechajte si ujsť posledný diel seriálu Fara v meste, v ktorom sa ocitneme v novom prostredí. Kristína, Deniskina mama, a Jozef sa po požari chatky ocitnú v centre pomoci. Mohli byť mŕtvi, ale žijú. Ako sa im zmenia životy? V Sebastiánovi sa skrýva omnoho viac dobrosrdečnosti. Dokáže aj napriek minulosti odpustiť starému priateľovi?

Piatok 20. 12. o 20:30 hod.: Biblia: Šalamún

Filmová epopej približuje životné osudy múdreho kráľa Šalamúna, syna Dávidovho, ktorý doviedol Izrael k vrcholu prosperity a k veľkému ohlasu. Tvorcovia kladú dôraz na sprostredkovanie mravného posolstva uponáhlanému človeku.

Sobota 21. 12. o 20:30 hod.: Príbeh Florence Nightingaleovej

Florence, krásna a majetná dáma, túži po viac než len luxuse. Počas doby Dickensovho Anglicka sa zoznámí s vydavateľom Richardom a zistuje, že jej vášňou je pomáhať chorým. Napriek odporu rodiny odchádza do Nemecka do školy za zdravotnú sestru.

Nedeľa 22. 12. o 20:30 hod.: Stopy Krista v Ríme

Aký bol pôvod a historický dopad relikvií umučenia Krista a jeho učeníkov, ktoré sa dostali do Večného mesta? Film skúma najnovšie výsledky archeologických vykopávok pri chráme sv. Pavla za hradbami a pri hrobe sv. Petra vo Vatikáne.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

14. – 21. PROSINCE 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 12.		PO 16. 12.		ÚT 17. 12.		ST 18. 12.		ČT 19. 12.		PÁ 20. 12.		SO 21. 12.	
Antifona	42	40	42	40	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Antifony	93	98	1046	1165	125	134	125	134	125	135	125	135	126	135
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	94	99	98	103	126	136	129	140	133	144	136	148	139	152
Antifona k Zach. kantiku	94	99	98	104	126	136	130	140	133	144	136	148	140	152
Prosby	94	99	98	104	126	136	130	140	133	144	136	148	140	152
Závěrečná modlitba	95	100	99	104	127	137	130	141	134	145	137	149	140	153
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133
Antifony	44	42	44	42	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	95	100	99	105	127	137	130	141	134	145	137	149	141	153
Závěrečná modlitba	95	100	99	104	127	137	130	141	134	145	137	149	140	153
Nešpory:														
	SO 14. 12.													
Hymnus	41	39	41	39	41	39	121	130	121	130	121	130	121	130
Antifony	92	97	96	101	1056	1177	125	134	125	134	125	135	125	135
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	92	97	96	102	100	106	128	138	131	142	135	146	138	150
Ant. ke kant. P. M.	93	98	97	102	100	106	128	139	132	143	135	147	139	151
Prosby	93	98	97	102	100	106	129	139	132	143	135	147	139	151
Záv. modlitba	95	100	95	100	99	104	127	137	130	141	134	145	137	149
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 15. 12. – 3. neděle adventní

1. čt.: Sof 3,14–18a

Iz 12,2–3.4bcd.5–6

Odp.: 6 (*Plesejte a jásejte, neboť nad vámi vládne Svätý Izrael.*)

2. čt.: Flp 4,4–7

Ev.: Lk 3,10–18

Pondělí 16. 12. – ferie

1. čt.: Nm 24,2–7.15–17a

Ž 25(24),4–5ab.6+7bc.8–9

Odp.: 4a (*Ukaž mi své cesty, Hospodine!*)

Ev.: Mt 21,23–27

Úterý 17. 12. – ferie

1. čt.: Gn 49,1a.2.8–10

Ž 72(71),1–2.3–4ab.7–8.17

Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)

Ev.: Mt 1,1–17

Středa 18. 12. – ferie

1. čt.: Jer 23,5–8

Ž 72(71),1–2.12–13.18–19

Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)

Ev.: Mt 1,18–24

Čtvrtek 19. 12. – ferie

1. čt.: Sd 13,2–7.24–25a

Ž 71(70),3–4a.5–6ab.16–17

Odp.: srov. 8 (*Nechť ústa má oplývají chválou, abych zpíval o tvé slávě.*)

Ev.: Lk 1,5–25

Pátek 20. 12. – ferie

1. čt.: Iz 7,10–14

Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6

Odp.: srov. 7c.10b (*At' vejde Hospodin, on je král slávy!*)

Ev.: Lk 1,26–38

Sobota 21. 12. – připomínka sv. Petra Kanisia

1. čt.: Pis 2,8–14

nebo Sof 3,14–18a

Ž 33(32),2–3.11–12.20–21

Odp.: 1a.3a (*Radujte se, spravedliví, z Hospodina, zpívejte mu píseň novou.*)

Ev.: Lk 1,39–45

DIVY A ZÁZRAKY JEZULÁTKA A SVATÉ TEREZIE

JEŽÍŠKU, DŮVĚŘUJI TI!

Josef Sváb

Osobní svědectví muže, jenž zasvětil svůj život šíření úcty k Pražskému Jezulátku. V knize plné dramatických i dojemných příběhů nalzáme povzbuzení k znovuobjevení úcty k Ježíškovi. K Ježíškovi, jenž nás dojmá o Vánocích, ale čeká na naše přátelství a důvěru také po celý rok. Aby mohl pomáhat, šířit lásku, radost a pokoj.

Martin Leschinger - *FLÉTNÁ*
Brož., 115x190 mm, 112 stran, 155 Kč

KUCHAŘKA

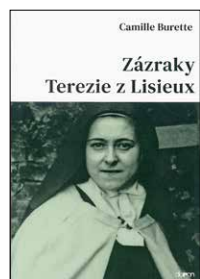
V KUCHYNI SE SVATOU HILDEGARDOU Z BINGENU

Marie-France Delpechová • *Z francouzštiny přeložila Lucie Cekotová* • *Fotografie Sandra Mahutová* • *Odpovědný redaktor Vojtěch Brauner*

Svatá Hildegarda z Bingenu (1098–1179) ve středověku pozorovala účinky mnoha potravin, jako je špalda, fenykl, kaštiny a řada bylinek a koření. V úvodu knihy najdete přehled prospěšných vlastností a zásad tohoto způsobu stravování spolu s praktickými radami týkajícími se nejdůležitějších potravin. Jak si i my můžeme osvojit tuto zdraví prospěšnou, osvěžující a energii dodávající stravu? Marie-France Delpechová, která podle Hildegardiných zásad vaří více než třicet let, se chce podílit o recepty pro každý den, přizpůsobené každé chuti a každému ročnímu období.

Jiří Brauner - *Kartuziánské nakladatelství*
Váz., 175x215 mm, křídový papír, 192 stran, 389 Kč

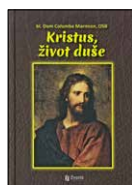

ZÁZRAKY TEREZIE Z LISIEUX
Camille Burette (ed.) • *Z francouzštiny přeložila Veronika Matiašková*
Předmluva Jacques Habert, biskup v Bayeux a Lisieux • *Redakce Kateřina Lachmanová*

Knih vyšla u příležitosti 100. výročí svatořečení francouzské karmelitky Terezie od Dítěte Ježíše, patronky misionářů. I když předkládá jen úzký výběr ze všech divů a zázraků, které se na její přímluvu udály a stále dějí po celém světě, je svým obsahem fascinující. Ukazuje nám totiž, jak věrně Terezie dodržela svůj dvojitý příslib: „Své nebe budu trávit konáním dobra na zemi.“ A: „Sešlu na zem dešť růží.“ Camille Burette čerpá z mnohaleté práce v archivu sester karmelitek v Lisieux. Z ohromného množství divů a zázraků, které tam lidé nahlásili od úmrtí sv. Terezie až do současnosti, jich do své knihy vybrala několik desítek.

Pavel Nebojsa - *Doron* • Brož., 130x190 mm, 200 stran, 349 Kč

K PROHLoubENÍ VÍRY A VZTAHU S BOHEM

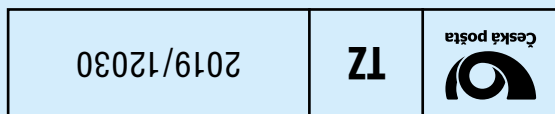
KRISTUS, ŽIVOT DUŠE
Bl. Columba Marmion, OSB • *Předmluva P. Damián Jiří Škoda*

Blahoslavený Dom Columba Marmion, benediktinský mnich a opat, je významným učitelem duchovního života a jedním z nejlivnějších autorů 20. století. Jeho dílo je považováno za duchovní klasiku. Kniha obsahuje ryzi nauku katolické církve, podanou čtivou formou. Je návodem k rozjímání nejen pro zasvěcené osoby, ale i pro laiky, kteří chtějí prohloubit svoji víru a svůj vztah s Bohem.

Nakladatelství Sypták • Váz., 150x215 mm, 448 stran, 598 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matrice cyrilometodějská s. r. o.